

[Gustav Pedersen.]

jeg, det er naturligt, at man heller ikke binder sig til Tallene.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkelt-heder i dem, det har intet Zweck, men jeg vil gerne nævne et enkelt lille Eksempel. Med Hensyn til Retten til at faa Dispensation fra den saakaldte 26 Ugers Bestemmelse foreslaar det ærede Medlem og hans Parti, at denne Ret skal være sikret, naar Arbejds-løshedsprocenten er mindst 20. Det er et fuldkomment Gættetal; det vil det ærede Medlem sikkert ogsaa give mig Ret i. Forholdet er jo nemlig det, at hvis der skal være en saadan Sikkerhed, kan det ikke være den samme Procent i alle Kasser. Der er endda Kasser, som har et betemt Omraade, der er meget udsat for langvarig Arbejdsløshed, og hvor der gennem lang Tid kan være en meget haard Arbejds-løshedprocent, medens der inden for samme Kasses Omraade kan være andre Grupper, der er forholdsvis heldigt stillet, saadan at Gennemsnits-Arbejdsløshedsprocenten ikke bliver 20. Der kan være Kasser, som for en meget kort Periode kan komme op over de 20, uden at disse Kasser kolliderer særligt med den langvarige Arbejds-løshed.

Jeg vil derfor mene, at det vilde være urigtigt paa Basis af et rent Gættetal at stille Forslag, som jo, naar de engang er stillet som Forslag, maa binde et Parti i det fremtidige Arbejde. Vi har ikke ønsket at binde os til Tal paa et Punkt, hvor vi ikke ved, om Tallene bliver aktuelle, og i Særdeleshed slet ikke, naar vi ikke har bare Antydning af Chance for at faa Tallene ført igennem.

Maa jeg saa blot gøre en Bemærkning til. Det ærede Medlem sagde om det Forslag, der var stillet om Forhøjelse af Dagpengetaksterne, at det var jo ikke ensbetydende med, at det lige paa een Gang kunde føres igennem, og det har det ærede Medlem i høj Grad Ret i. For jeg vil i hvert Fald mene, at selv om vi samtidig fik den 30 pct.s Forhøjelse af det normale Statstilskud, vilde f. Eks. Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse overhovedet ikke kunne magte i Praksis at gennemføre disse Tal. Vi maa ikke se bort fra, at Statstilskuddet udbetales mere end et halvt Aar efter, at Regnskabet er sluttet, altsaa, Statstilskuddet for 1947—48, som dette jo refererer til, kan først udbetales omkring Slutningen af 1948, muligvis først ind i Begyndelsen af 1949, og det er klart, at det vilde flere af Kasserne slet ikke kunne vente paa.

Det er en af de Ting, som viser, at hvis

der virkelig skal naas det rimelige med Hensyn til Ændringer i selve Arbejds-løshedsloven, saa maa der være Tid til at be-arbejde Tallene, der maa være Tid til For-handling med Arbejdsløsheds-kasserne, og der maa i øvrigt være en vis Vilje fra Mini-steriets Side til Forhandling, idet en Række af de nødvendige Tal jo kun kan skaffes gennem Ministeriet. Derfor har vi for vort Vedkommende ikke ment at kunne være Medforslagsstillere til de af det ærede Med-lem stillede Ændringsforslag, og vi vil derfor nøjes med at stemme for de Forslag, som hele Udvalget er enigt om, samt for de For-slag, vi selv har stillet, altsaa Ændringerne til Bestemmelserne fra 1942, Huslejetil-skuddet, Forhøjelsen af Refusion af Børne-bidrag og det ekstraordinære Tilskud, medens vi vil afholde os fra at stemme paa de andre Omraader, hvor der som sagt foreligger Forslag, som efter vor Opfattelse ikke er be-arbejdet talmæssigt saaledes, at vi kan se, hvor langt de rækker.

Stærmose: Jeg skal paa min Gruppes Vegne henvise til de principielle Betragt-ninger, vi gjorde gældende vedrørende Ar-bejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, da Loven af 31. Januar 1946 var til Behand-ling her i det høje Ting, og derefter skal jeg gaa over til at meddele, hvordan vi agter at stemme med Hensyn til de forskellige Ændringsforslag, og begrunde, hvorfor vi vil stemme, som vi gør.

Forinden vil jeg dog gerne gentage, at vi ser paa den nuværende Lovgivning om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsik-ning som en Midlertidighed. Hvis vi her i Landet skal ind paa at ordne os efter de Retningslinier, der maa være gældende i en konjunkturudlignende Finanspolitik, er det efter vor Mening ganske givet, at Arbejdsløshedsforsikringen maa blive et af de meget vigtige Midler til Opretholdelse af Købekraften under alle nedadgaaende Kon-junkturer, og under en saadan Finans-politik maa denne Forsikring derfor gennem-gaa meget gennemgribende Ændringer.

Vi kan stemme for Ændringsforslag Nr. 1, der angaar Kristelig Arbejdsløsheds-kasse. Vi har i vor Gruppe modtaget mange Henvendelser fra Mennesker, der er knyttet til denne Arbejdsløsheds-kasse, og har derfor haft Lejlighed til ret grundigt at overveje vor principielle Stilling til det Forhold, Ændringsforslaget drejer sig om. Vi vil gerne udtale, at de mange Betragtninger, som har mødt os udefra af kristelig princi-piel Karakter, kan vi i vor Gruppe ikke give Tilslutning til. Naar Talen er om at tage